

קרול

ריבה:

הטובה

ביותר

גם היו צרכים להזריק לעצמם זריקות ב- חזה, לפני ההופעה, כדי שיהיה יותר גדול. בין כל הקוסטימונים התבלטה) ג'ון בייקר — שהיה לבוש כמו אשה — אבל, בניגוד לשאר, לא עבר שום ניתוחים. ג'ון בייקר החשפנית היה מאה אחוז גבר.

אבל עם הקארטולים, הלהקה השניה של קוקסינל, זה היה יותר נורא. כי חדר ה- הלבשה שלהם היה בדיוק מול דלת הכניסה, ובזמן שהם היו מתלבשים, הם היו יוצאים כל פעם לחדרי הנוחיות, ולא היה איכפת להם. הם היו יוצאים ערומים לגמרי, וזה היה משגע את הקהל שנכנס. עד שהומנתי שומר שישמור עליהם שלא יצאו.

קוקסינל עצמה היתה הכי נפלאה. באמת. היה לה בגדרוכה שלה צלב קרס, וכל יום היתה מתפללת. באמת היתה אשה טר- בה מאוד. עם לב זהב.

★ ★ ★

לא הסכימה בלי הדפנות

אני באמת נהייתי מאוד מהעבודה. עבודה מעניינת כל הזמן, בלי הפסק, פעם, למשל, קיבלתי תמונה של אחת פצי- צה, לידי פקישו קראו לה, "הלידי ה- מחממת".

הזמנתי אותה תיכף שתבוא ארצה, וכש- ראיתי אותה בשדה-התעופה, נהייה לי חושך

תמי הצברית שהצליחה

היום היא כוכבת גדולה!

בעיניים. הגובה שלה היה תשעים סנטימטר, והעובי של השוק שלה היה כמו האצבע האמצעית שלי. את החזה שלה היא בכלל שכחה בפאריס. שיחתי אותה כמובן תיכף בחזרה.

אני לא איכפת לי אם יש חזה או אין חזה. העיקר שתהייה צורה. היתה לי אחת חרונית, בלי צורה בכלל, ובלי אף טיפת חזה. קראו לה המכשפה. אבל כשהייתה עולה על הבמה, היתה נהדרת. לא היו מר- גישים את הצורה שלה.

יש כאלה שבכלל אני לא מסכים להביא. היתה אחת נהדרת, ראיתי תמונות שלה ר- השתגעתי. אבל היא לא הסכימה לבוא בלי ה- לסבית שלה. אז ביטלתי את החוזה איתה.

לעומת זאת, כשראיתי בפעם הראשונה את לילו סטיאנו (ראה שער), לא התרשמתי במיוחד. אבל הבחורה הזאת, גם לבושה בכל הפרוות והלבנים שלה, היתה יותר חר- שנית ויותר מסעירה מחמש אחרות ערומות לגמרי. היא היתה ברמה יוצאת מהכלל!

בכלל, כמה חבל שלא הולך סטריפטיוו והד בארץ. זה אמנות גדולה, הסטריפטיוו. סטריפטיוואיות בכלל לא מתביישות בהופעה שלהן. להיפך, הן יודעות שזה אמנות. וכש- יש איתן בתוכנית זמרת או שחקנית, הן לא מסכימות שהיא תהיה הכוכבת. הן דור- שות להופיע במרכז. בסוף התוכנית, ומעניין שנשים אוהבות את זה הרבה יותר מאשר

גברים. תמיד כשבא זוג, האשה קודם שר- אלת: "יש סטריפטיוו!"

★ ★ ★

שתי כפות-ידים שחורות

אל אני מוכרח לציין שאפילו מישר- אל יצאו כמה סטריפטיוואיות גדולות. לפני עשר שנים, כשהייתי במועדון חמישים וחמש, קיבלתי את תמי אלקיים תמורת חמש לירות לערב. היום היא כוכבת גדולה, מקבלת 100 דולר ליום, וקוראת לעצמה תמי צברה.

היתה גם יהודיה אחרת, אליזבט קנובקה. היא עלתה לארץ מפולין, היתה כאן שנה,

מאוד פעילים בשטחים הללו. הגיעו אלי הצ- עות מישראלים שניהלו רומנים סוערים עם חשפניות בחוף-לארק, ורצו להביא אותן ארצה.

הם היו מציעים לי להביא אותן, ושהם יממנו חלק מהנסיעה. אבל אני לא הס- כתי. אני לא אוהב להיות מתווך.

טוב, עכשיו כבר אין מה לדבר על כל זה. זה נגמר. אני בעצמי כבר משועמם מזה. נמאס כבר. גם לקהל זה נמאס. מה שיכול להחזיר לקהל את העניין, זה רק אם אביא משהו כמו במועדון הוא והיא בפאריס — שתי נשים באקט-מיני. זה הדבר היחיד ש- יכול עוד למשוך. הדברים הנורמליים, כמו גשים מתפשטות, או גברים-שהפכו לנשים, זה כבר לא מושך.

גרה במעברה עם האמא שלה. האבא שלה נהרג. הוא היה קצין בצבא הפולני. כש- נהייתה בת 17, האמא שלה הביאה אותה אלי. שאני אעשה ממנה סטריפטיוואית. היה לה גוף נהדר, והיא היתה לובשת שתי כפות-ידים שחורות, שהיו מכסות לה את החזה.

אחרי שלוש שנים הן עזבו את הארץ ונסעו לאיטליה. היום היא כוכבת גדולה שם, בסטריפטיוו.

בכלל לישראליות אין מה להתבייש. ו- למרות שכל הסטריפטיוואיות עובדות אחרי ההופעה כמארחות, או אף אחת מהן לא מגיעה לקרסוליים של הישראליות בשטח הזה.

אבל אני מוכרח להגיד שגם הישראלים